

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 9 PŽ-1433/2020-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Srđana Šimca, predsjednika vijeća, Dubravke Zubović, sutkinje izvjestiteljice i Nevenke Marković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja CENTAR ZA RESTRUKTURIRANJE I PRODAJU, OIB 38083028711, Zagreb, Ivana Lučića 6, kojeg zastupa punomoćnik Danijel Klobučar, odvjetnik u Zagrebu, protiv 1. tuženika PETRA KLIŠMANIĆA, OIB 58362537972, Split, Tijardovićeva 28, kojeg zastupa punomoćnica Marina Krka, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Krka & Krka iz Splita, 2. tuženika SPLIT SHIP MANAGEMENT d.o.o., u stečaju, OIB 98656583257, Split, 114. brigade 12, kojeg zastupa punomoćnica Manuela Mamić, odvjetnica u Splitu, radi isplate iznosa od 87.191,11 EUR u protuvrijednosti u kunama, odlučujući o žalbama prvotuženika i drugotuženika protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-31/2019-23 od 4. veljače 2020., u sjednici vijeća održanoj 19. svibnja 2020.

presudio je

I. Odbijaju se žalbe prvotuženika i drugotuženika kao neosnovane i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-31/2019-23 od 4. veljače 2020.

II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troška sastava odgovora na žalbu u iznosu od 12.937,50 kn.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-31/2019-23 od 4. veljače 2020. naloženo je prvotuženiku i drugotuženiku solidarno platiti tužitelju iznos od 87.191,11 EUR u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za EUR na dan plaćanja sa zakonskim zateznim kamatama od 2. srpnja 1998. do isplate, a sve kako je to pobliže određeno i opisano u izreci citirane presude, iznos od 10.193,47 EUR u protuvrijednosti u kunama prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za EUR na dan plaćanja i iznos od 222,73 EUR u protuvrijednosti hrvatskih kuna prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za EUR na dan plaćanja (točka I. izreke). Naloženo je prvotuženiku i drugotuženiku solidarno platiti tužitelju parnični trošak u iznosu od 53.187,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 4. veljače 2020. do isplate (točka II. izreke).

Protiv te presude prvotuženik je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene

materijalnog prava. Mišljenja je da je pobijana presuda u cijelosti neosnovana i nezakonita te da je donošenjem pobijane presude prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku. Predlaže drugostupanjskom sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti odnosno ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti istom sudu na ponovno suđenje. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 21.171,88 kn.

Protiv te presude žalbu je podnio drugotuženik zbog svih žalbenih razloga označenih u čl. 353. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13i 70/19; dalje: ZPP) s prijedlogom drugostupanjskom sudu odbiti tužbeni zahtjev u odnosu na drugotuženika. Istovremeno u žalbi stavlja zahtjev za izuzeće suca ovog suca dr. sc. Srđana Šimca „... s obzirom da je isti sudac donio niz presuda protiv drugotuženika zbog čega drugotuženik izražava bojazan da odluka neće biti objektivna“. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 12.560,00 kn.

Žalbe prvotuženika i drugotuženika nisu osnovane.

Drugostupanjski sud ispitao je prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbama prvotuženika i drugotuženika te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i s obzirom na pravilnu primjenu materijalnog prava. Utvrđeno je da je pobijana presuda pravilna i zakonita.

Suprotno navodima žalitelja, ocjena je ovog suda da prvostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a budući da je izreka jasna i razumljiva, a u obrazloženju su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama i primjeni relevantnog materijalnog prava.

Uvodno se ukazuje da je ovaj sud rješenjem poslovni broj 29 Su-333/20-4 od 7. svibnja 2020. odlučio o zahtjevu drugotuženika za izuzeće suca dr. sc. Srđana Šimca na način da je odbijen zahtjev 2. tuženika Split Ship Management d.o.o. Split za izuzeće suca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske dr. sc. Srđana Šimca, od odlučivanja o ovom predmetu.

Nadalje u ovom predmetu doneseno je rješenje ovog suda poslovni broj PŽ-3350/2013-3 od 7. svibnja 2013., u kojem je detaljno analiziran predmet spora te je dana detaljna uputa u svezi predmeta spora, a bez potrebe ponavljanja.

Međutim, ukratko se iznosi da je predmet ovog spora tužiteljev zahtjev kojim traži solidarnu isplatu iznosa od 87.191,11 EUR u protuvrijednosti u kunama, a sve na temelju Ugovora o prodaji udjela društva s ograničenom odgovornošću „Elektrokomerc d.o.o.“ Split od 2. lipnja 1998. (str. 3. do 8. spisa) i Ugovora o prodaji i prijenosu udjela u društvu Elektrokomerc d.o.o. od 9. srpnja 1998. (str. 33. do 34. spisa) i Aneksa Ugovora o prodaji i prijenosu udjela u društvu Elektrokomerc d.o.o. od 13. listopada 2000. (str. 35. do 37. spisa).

Ugovor o prodaji udjela društva s ograničenom odgovornošću Elektrokomerc d.o.o. Split broj 3180077/967 od 2. lipnja 1998. sklopljen je između tada Hrvatskog fonda za privatizaciju Zagreb kao prodavatelja i Petra Klišmanića kao kupca. Naime, iz preambule tog ugovora proizlazi da su stranke zaključile osnovne Ugovore o prodaji udjela društva Elektrokomerc d.o.o. Split koji su sklopljeni 29. listopada 1992., te da je na temelju

sklopljenih Ugovora o prijenosu prvotuzenik stupio na mjesto kupca s osnove 19 ugovora sklopljenih s tužiteljem čime je stekao ukupno 847 udjela tvrtke Elektrokomerc d.o.o. Split. Ugovor o prodaji i prijenosu udjela u društvu Elektrokomerc d.o.o. Split od 9. srpnja 1998. sklopljen je između prodavatelja Petra Klišmanića iz Splita i kupca Split Ship Management d.o.o. iz Splita, te Aneks od 13. listopada 2000. kojim su prvotuzenik kao prodavatelj i drugotuzenik kao kupac regulirali odnose u vezi prodaje i prijenosa udjela u društvu Elektrokomerc d.o.o. Split; a sve u vezi Ugovora o prodaji udjela od 2. lipnja 1998.

Imajući u vidu uputu ovog suda iznesenu u citiranom drugostupanjskom rješenju od 7. svibnja 2013., prvostupanjski sud je proveo vještačenje po vještaku knjigovodstveno-financijske struke na okolnost visine utužene tražbine u ovom postupku, kao i pravilnosti izračuna tijeka zakonskih zateznih kamata, te je Ankica Pejčević Čović, mag. oec. stalni sudski vještak za računovodstvo i financije 22. listopada 2019. napravila nalaz i mišljenje (str. 187. do 203. spisa). Iz nalaza i mišljenja sudske vještakinje proizlazi da sukladno Ugovoru o prodaji udjela društva s ograničenom odgovornošću „Elektrokomerc“ d.o.o. Split broj 3180077/967 od 2. lipnja 1998. pravilno tužitelj potražuje iznos od 87.191,11 EUR na ime glavnice, iznos od 10.193,47 EUR na ime redovne kamate obračunate od 2. srpnja 1998. do 2. lipnja 2004. te iznos od 222,73 EUR na ime zakonske zatezne kamate obračunate na redovnu kamatu od 2. srpnja 1998. do 19. srpnja 2004., a sve preračunato prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za EUR. Na nalaz i mišljenje vještaka tužitelj nije imao primjedaba, te je tužbeni zahtjev uskladio sa nalazom i mišljenjem vještaka. Tuženik je stavio primjedbe na nalaz vještaka i to u podnesku od 26. studenog 2019. i podnesku od 28. studenog 2019., međutim nije određeno i jasno naveo u čemu se te primjedbe sastoje. Nakon toga održano je ročište 9. prosinca 2019. (str. 232. spisa) na kojem ročištu je vještak usmeno saslušan te je ostao kod danog nalaza i mišljenja; međutim tuženik nije imao pitanja za vještaka, a što sve proizlazi iz navedenog zapisnika s ročišta od 9. prosinca 2019.

Stoga je ocjena ovog suda da je sud pravilno prihvatio nalaz i mišljenje vještaka koji je dan sukladno određenjima iz čl. 250. do čl. 260. ZPP-a, budući da je vještak svoj nalaz i mišljenje dao usmeno na raspravi. Međutim, tuženik nije postavljao pitanja vještaku u odnosu na primjedbe koje je iznio u podnescima od 26. studenog 2019. (str. 213. do 214. spisa) i od 29. studenog 2019. (str. 223. do 229. spisa).

Isto tako, pravilno je sud prvog stupnja naložio tuženicima solidarnu isplatu, a sve sukladno odredbi čl. 43. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18), kojom odredbom je uređen „Sadržaj solidarnosti dužnika“. Naime, prema čl. 43. st. 1. tog Zakona, svaki dužnik solidarne obveze odgovara vjerovniku za cijeli dug i vjerovnik može zahtijevati njegovo ispunjenje od koga hoće sve dok ne bude potpuno ispunjen, ali kad jedan dužnik ispuni dug, obveza prestaje i svi se dužnici oslobađaju.

Isto tako, pravilna je i zakonita odluka o parničnom trošku, a sve sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a u odnosu na osnovu dosuđenog troška, tako i u smislu čl. 155. ZPP-a u odnosu na visinu dosuđenog troška. Stoga je odluka o parničnom trošku ispitana kako kvalitativno tako i kvantitativno te je utvrđeno da je pravilna i zakonita.

Stoga valja zaključiti, ocjenom i analizom Ugovora o prodaji i prijenosu udjela u društvu Elektrokomerc d.o.o. Split od 9. srpnja 1998. i Aneksa tom Ugovoru od 13. listopada 2000. i Ugovora o prodaji udjela od 2. lipnja 1998., te imajući u vidu nalaz i mišljenje

vještaka, te uputu ovog suda izraženu u rješenju poslovni broj PŽ-3350/2013-3 od 7. svibnja 2013. – da je pobijana presuda pravilna i zakonita.

Iz iznesenog slijedi zaključak da navodima žalbe ni prvotuženik ni drugotuženik nisu doveli u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude budući u žalbi nisu iznijeli ni jedan konkretan navod. Isto tako, neosnovano je pozivanje žalitelja na ranije odluke ovog suda, budući da se u tim predmetima radi o drugačijem činjeničnom stanju nego u predmetnom spisu.

Zbog toga je valjalo na temelju čl. 368. st. 1. ZPP-a odbiti žalbu prvotuženika i drugotuženika kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu, a sve kako je odlučeno u točki I. izreke ove drugostupanjske odluke.

Odbijen je tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška sastava odgovora na žalbu, jer ta postupovna radnja nije bila potrebna za vođenje ove parnice (čl. 166. st. 1. u vezi s čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Stoga je riješeno kao u točki II. izreke ove drugostupanjske odluke.

Zagreb, 19. svibnja 2020.

Predsjednik vijeća
dr. sc. Srđan Šimac

Dokument je elektronički potpisan:

SRĐAN ŠIMAC

Vrijeme potpisivanja:

28-05-2020

13:21:40

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#130048523937333439333636353139

L=ZAGREB

S=ŠIMAC

G=SRĐAN

CN=SRĐAN ŠIMAC

SRĐAN ŠIMAC
VRIJEME POTPISIVANJA
28-05-2020
13:21:40

Broj zapisa: 17895-8b5db

Kontrolni broj: 08fdc-619e7-d83cb

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SRĐAN ŠIMAC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.